

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Marchitan Vadim,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Marchitan Vadim împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Marchitan Vadim și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 septembrie 2016 de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 25 februarie 2016 Marchitan Vadim a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Kirsan Com” cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 30 iunie 2015 a încheiat cu SRL „Kirsan Com” contractul de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p privind investirea capitalului în construcție, contractul fiind autentificat notarial și înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la 30 iunie 2015.

Obiectul contractului de antrepriză a constituit apartamentul nr. XXXXX, cu suprafața de 80,29 m.p. din blocul locativ din str. XXXXX, care potrivit anexei nr. 1 p. 3 la contractul de antrepriză urma să fie transmis dânsului în posesie și folosință până la data de 30 august 2015.

Menționează reclamantul că, a achitat integral costul apartamentului în sumă de 45 000 euro, executând obligația sa contractuală.

SRL „Kirsan Com” a transmis apartamentul în posesie și folosință dânsului la 10 septembrie 2015, fiind în întârziere cu 11 zile.

Luînd în considerație că prețul pentru serviciile de construcție al apartamentului a fost achitat în întregime, însă pârâta a încălcat termenele de executare a contractului de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p din 30 iunie 2015, consideră reclamantul că aceasta din urmă este obligată să achite penalitatea legală, care pentru 11 zile întârziere constituie suma de 49 500 euro.

Mai indică reclamantul că, la momentul predării apartamentului în posesie și folosință și până la data de 02 februarie 2016, acesta nu a fost asigurat cu gaze naturale, ceea ce a făcut imposibilă folosirea acestuia. La fel, întârzierea dării în folosință a apartamentului a reținut și efectuarea reparației interne în încăpere și odată cu scăderea temperaturii de afară a stopat definitiv executarea lucrărilor, dânsul fiind nevoit să le amâne până la începerea sezonului cald a anului.

Susține reclamantul că, din motivul că nu pot trece cu traiul în apartamentul procurat, în prezent dânsul și familia sa sunt nevoiți să locuiască la rude într-o odaie din apartament cu suprafața de 43 m.p., fapt ce îi crează disconfort și suferințe morale.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere de majorare a pretențiilor, în care a indicat că la 28 aprilie 2016 i-a fost predat în proprietate apartamentul XXXXX, blocul locativ fiind dat în exploatare potrivit procesului-verbal de recepție finală nr. 39 din 19 ianuarie 2016.

Menționează reclamantul că, în contractul de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p din 30 iunie 2015 nu a fost indicat termenul limită de dare în exploatare a imobilului, lipsa unei astfel de prevederi constituind o clauză abuzivă a contractului.

La 03 decembrie 2015 reclamantul a adresat pârâtei o pretenție, prin care a cerut încasarea penalității în mărime de 49 500 euro, conectarea apartamentului la rețeaua de gaze naturale, darea în exploatare a blocului de locuit în care se află apartamentul procurat, precum și înregistrarea dreptului de proprietate, însă răspuns la solicitările sale nu i-a fost dat.

Dat fiind faptul că în contract nu a fost stabilit termenul limită pentru darea în exploatare a imobilului, prin pretenția adresată pârâtei, reclamantul a cerut ca în termen de 7 zile din momentul recepționării solicitării să fie dat în exploatare blocul de locuit în care se află apartamentul procurat de dânsul.

Potrivit avizului de recepție, cererea cu pretenții a fost recepționată de către pârâtă la 04 decembrie 2015, astfel imobilul urma să fie dat în exploatare până la data de 11 decembrie 2015, însă acest lucru a avut loc la 19 ianuarie 2016, adică cu întârziere de 38 de zile.

Consideră reclamantul că, odată ce SRL „Kirsan Com” a încălcat termenul de executare a contractului de antrepriză referitor la darea în exploatare a imobilului în litigiu, dânsul este îndreptățit să solicite încasarea de la pârâtă a penalității în sumă de 171 000 euro (45 000 euro x 10% x 38 zile).

Solicită reclamantul, încasarea de la SRL „Kirsan Com” a penalității în sumă de 49 500 euro pentru neexecutarea în termen a obligațiilor de predare în posesie și folosință a apartamentului, a penalității în sumă de 171 000 euro pentru neexecutarea în termen a obligației de dare în exploatare a apartamentului și de transmitere a imobilului în proprietate, sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 28 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Marchitan Vadim în beneficiul SRL „Kirsan Com” suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, apelul declarat de către Marchitan Vadim a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel, au conchis asupra netemeinicii acțiunii, susținând că, potrivit p. 3 subpunctul 2) din procesul-verbal de recepție finală a blocului locativ, nr. 39 din 19 ianuarie 2016, lucrările de construcție au fost finalizate

integral la 19 august 2015, deci în termen de până la 30 august 2015. Prin urmare, Marchitan Vadim putea, conform art. 957 alin. (1) Cod civil, să recepționeze lucrarea, însă acesta nu a probat solicitarea și primirea refuzului în încheierea actului, neexistând impedimente din partea SRL „Kirsan Com” care a finisat lucrarea înainte de termen. Afară de aceasta, la 10 septembrie 2015 Marchitan Vadim a primit în posesie și folosință apartamentul XXXXX în temeiul actului de primire-predare, fără a fi expuse careva obiecții de ordin material sau juridic în ceea ce privește pretinsa încălcare a drepturilor sale în calitate de parte contractantă și/sau consumator. Totodată, în sprijinul acestei concluzii s-a făcut referire și la actul de examinare a apartamentului din 11 septembrie 2015, care are ca obiect de reglementare verificarea imobilului în litigiu, precum și lipsa obiecțiilor din partea lui Marchitan Vadim, inclusiv lipsa pretențiilor față de termenii de primire a apartamentului. Referitor la pretinusul caracter abuziv al contractului, instanțele de judecată au concluzionat la fel că este neântemeiat, nefiind specificată de către Marchitan Vadim care prevedere contractuală se pretinde a fi abuzivă, susținând că o clauză poate fi declarată nulă dacă de fapt există și nu o omisiune a unei clauze, care a fost admisă la încheierea contractului.

La 26 ianuarie 2018 Marchitan Vadim a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 și hotărârii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 28 septembrie 2016 și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe susținând că, instanțele de judecată au ignorat prevederile art. 629 Cod civil și art. 32 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, care oferă dreptul de a solicita penalitatea legală în cazul neexecutării în termen de către partea opusă a obligațiilor contractuale.

La fel, indică recurentul că, instanțele de judecată nu s-au expus în niciun mod referitor la întârzierea conectării apartamentului la rețeaua de gaze naturale, care a avut loc la 02 februarie 2016, adică ulterior datei transmiterii în posesie și folosință a apartamentului.

De asemenea, menționează recurentul că, intimata-pârâtă SRL „Kirsan Com” nu a justificat în niciun fel atitudinea sa de întârziere a executării obligațiilor ce rezultă din contractul de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p din 30 iunie 2015.

La 15 februarie 2018 în adresa intimatei SRL „Kirsan Com” a fost expediată copia recursului declarat de către Marchitan Vadim, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Marchitan Vadim este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Marchitan Vadim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, în privința cărora s-au expus instanțele ierarhic inferioare. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Marchitan Vadim ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Marchitan Vadim, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță